

se med en førtidspensionssag, der bliver behandlet på en måde, der koster borgere penge, så skal det offentlige gå ind og betale det beløb til førtidspensionisten, som han på grund af dårlig sagsbehandling bliver udsat for?

Eller en sygedagpengesag, hvor der ikke har været tilstrækkelig opfølgning, hvor den pågældende mister sin dagpengere, så skal det offentlige altså gå ind og finansiere den dagpengere, vedkommende mister på grund af dårlig offentlig sagsbehandling. Er det korrekt forstået? Er det systemet? Er det mennesket før systemet?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige – og det viser spørgeren jo også – at man jo kan brede principperne ud, og at der skal være mange svar og mange undersøgelser og i virkeligheden også mange problemstillinger, der skal afdækkes.

Men sagen er den, at hvis det offentlige giver en garanti eller tilbyder en ydelse og ikke leverer den, altså hvor ydelsen rent faktisk er besluttet, men ikke leveres af praktiske grunde, eller hvis man ikke er stand til at behandle en patient på det tidspunkt; hvor patienten møder op, eller hvis man ikke leverer en hjemmehjælp, som er visiteret, som skulle leveres, jamen så er det klart, at så må man se på, hvad konsekvensen af det kan være.

Det kan for det offentlige indarbejdes i resultatkontrakter, men der kan også være tale om en godtgørelse til borgeren. Det lille hjørne, som er behandlet her, når man taler om det at undgå spild af tid af respekt for hinanden, er jo det, man i forvejen kender indført på mange områder: i forbindelse med psykologer, fysioterapeuter, Statens Bilinspektion, ergoterapeuter, hvor der er et udeblivelsesgebyr, altså et beskeden gebyr, som man egentlig betaler.

Den vurdering, der kan ligge er: Kan sådanne mekanismer bidrage til, at man i større grad respekterer hinanden? Det er en åben bog. Jeg vil ikke afskære de forslag, som embedsmandsgruppen er kommet med, til en bestemt definition. Jeg vil se på, hvordan vi får større respekt for borgerens tid, og hvordan vi måske får større respekt fra borgeren for det, borgeren har fået tilbudt.

Og jeg har sagt ja til det i forbindelse med det offentlige, hvor f.eks. udeblivelse medfører ekstraomkostninger, eller hvor andre i virkeligheden kommer til at betale prisen i form af, at de i givet fald ikke kan få den behandling, som de står og venter på.

Villy Søvnald (SF):

Jeg er meget glad for finansministerens præcisering af gensidigheden, som jo kom, efter at vi blandede os i debatten og gjorde opmærksom på, at ud fra et hvilket som helst princip, også et liberalt princip, ville der være den skævhed, hvis man altid satte systemet foran mennesket, at der så var nogle, der ville blive ramt.

Jeg vil godt prøve at fortsætte i det spor, jeg var inde på før, hvor jeg synes, ministeren undlod at svare, nemlig at det, jeg er meget optaget af, er de for alvor dårligt stillede i det her samfund. Det tror jeg også finansministeren er optaget af. Altså dem som på grund af en dårlig sagsbehandling risikerer at miste indkomst i lange perioder.

Hvis man f.eks. ikke får den behandling, man burde have haft i en sygedagpengesag, ligger der så i det her oplæg også, at vedkommende skal have erstatning for den periode, hvor vedkommende på grund af lemfældig sagsbehandling ikke har fået den sygedagpengegodtgørelse, han eller hun ifølge lovgivningen var berettiget til? Og det samme på førtidspensionsområdet, det samme på kontanthjælpsområdet. Og har finansministeren overvejet, hvor meget det kommer til at koste?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Næ, mine overvejelser går på, at man altid skal behandle borgerne efter gældende regelsæt og inden for de tidsterminer, der er aftalt, og på det grundlag, som er forudsat i lovgivningen. Og hvis der er nogle, der ikke får det, de i øvrigt har krav på, så er der jo et ankesystem, der også sikrer, at de får det. Hvor grænsen i givet fald går for det, man efterfølgende får, ligger i ankesystemet.

At det kan være en flig af principperne her vil jeg ikke afvise, men det er altså en helt anden juridisk problemstilling, man i virkeligheden afdækker, end det at sikre, at man i dagligdagen ikke generer hinanden unødvendigt.

Kl. 13.10

Og så vil jeg sige, at det tidspunkt, hvor SF rejste spørgsmålet, skulle så ligge forud for den 26. september sidste år, for det var det tidspunkt, hvor kommissoriet blev udarbejdet for embedsmandsgruppen, hvor der står, at der skal være balance, der skal være gensidighed, og vi har endda skrevet, at der, hvor det ikke anses for muligt at tilgodese borgeren i et parallelt system med det, der kunne gælde for borgeren over for det offentlige, skal man kunne dokumentere og